

Prendre sur nous le nom de Jésus-Christ

Par Dale G. Renlund
du Collège des douze apôtres

Să luăm asupra noastră numele lui Isus Hristos

Vârstnicul Dale G. Renlund
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Conférence générale d'octobre 2025

Plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons être comme lui.

En 2018, à l'université d'Utah, une chaire professorale spéciale a été créée. Elle porte le nom de « Chaire présidentielle de chirurgie cardio-thoracique du Dr Russell M. Nelson et de Dantzel W. Nelson », cardio, faisant référence au cœur et thoracique, au thorax. Elle honore le travail important du président Nelson en tant que chirurgien et le soutien qu'il a reçu de sa défunte femme, Dantzel. Cette chaire professorale a été financée par un fonds appelé à durer dans le temps. La personne sélectionnée pour une chaire de ce prestige reçoit une récompense, un complément de salaire et des fonds pour faire de la recherche.

Le premier chirurgien choisi comme titulaire de cette chaire professorale était le Dr Craig H. Selzman, un chirurgien cardiaque talentueux qui n'est pas membre de notre Église. Lors de la cérémonie d'attribution de la chaire au docteur Selzman, de nombreux invités étaient présents, notamment le président Nelson et son épouse, Wendy. Au cours de la réunion, le président Nelson a parlé avec modestie de sa carrière de pionnier dans la chirurgie.

Ensuite, le Dr Selzman a expliqué ce que l'obtention de cette chaire signifiait pour lui. Il a raconté que, quatre jours auparavant, après une longue journée en salle d'opération, il avait appris que l'un de ses patients devait retourner au bloc. Il était fatigué et déçu, sachant qu'il allait devoir passer une autre nuit à l'hôpital.

Ce soir-là, le Dr Selzman a eu une conversation avec lui-même qui a changé sa vie. Il s'est

Cu cât ne identificăm mai mult cu Isus Hristos și ne amintim mai mult de El, cu atât mai mult dorim să fim ca El.

În anul 2018, la Universitatea din Utah, a fost creat un post special numit „catedra prezidențială de chirurgie cardiotoracică a doctorului Russell M. Nelson și Dantzel W. Nelson” –cardio, însemnând „inimă”, iartoracică, însemnând „piept”. Aceasta a onorat munca importantă a președintelui Nelson în calitate de chirurg cardiolog și sprijinul pe care l-a primit de la răposata sa soție, Dantzel. Această catedră a fost și va continua să fie finanțată în viitor prin intermediul unui fond. Persoana selectată pentru acest tip de catedră prestigioasă beneficiază de recunoaștere, sprijin salarial și fonduri pentru cercetare.

Primul chirurg ales să dețină această catedră a fost doctorul Craig H. Selzman, un chirurg cardiolog foarte bun, care nu este membru al Bisericii noastre. La ceremonia de acordare a acestui post doctorului Selzman, mulți oaspeți importanți au fost prezenți, inclusiv președintele Nelson și soția dânsului, sora Wendy W. Nelson. În timpul adunării, președintele Nelson a vorbit cu modestie despre cariera sa de pionier în chirurgie.

Apoi, doctorul Selzman a împărtășit ce a însemnat pentru el să fie numit la această catedră. El a relatat că, în urmă cu patru zile, după o zi lungă petrecută în sala de operație, a descoperit că unul dintre pacienții săi trebuia să intre din nou în operație. Era obosit și dezamăgit, știind că avea să petreacă încă o noapte în spital.

În acea seară, doctorul Selzman a avut o conversație cu el însuși care i-a schimbat viața. În

dit : « Vendredi, on va m'octroyer une chaire professorale portant le nom du Dr Nelson. Le Dr Nelson était connu comme quelqu'un qui maîtrisait ses émotions, qui traitait tout le monde avec respect et qui ne s'emportait jamais. Maintenant que mon nom va être associé au sien, je dois essayer de lui ressembler davantage. » Le Dr Selzman était déjà un chirurgien très bienveillant. Cependant, il voulait devenir encore meilleur.

Auparavant, l'équipe chirurgicale du Dr Selzman savait probablement quand il était fatigué et frustré, car cela transparaissait dans sa façon de parler et le ton de sa voix. Mais ce soir-là, au bloc opératoire, le Dr Selzman a fait un effort conscient pour être particulièrement encourageant et compréhensif envers son équipe. Il a eu l'impression que cela a fait une différence et il a décidé de continuer d'essayer de ressembler davantage au Dr Nelson.

Cinq ans plus tard, le président Nelson a fait don de ses archives professionnelles à l'université d'Utah. Des dignitaires de l'université sont venus le remercier officiellement. À cette occasion, le Dr Selzman a de nouveau pris la parole. Se référant aux initiales du président Nelson, RMN, il a dit : « Un esprit 'RMN' règne désormais au service de chirurgie cardio-thoracique de l'université d'Utah. »

Lorsqu'il fait face à des contrariétés, le Dr Selzman a expliqué : « Je fais ce que nous enseignons à nos internes, c'est-à-dire que je me concentre, je passe à autre chose et je fais de mon mieux. Cet esprit vit en nous chaque jour. Nous donnons, à chaque membre du service et à chaque nouvel interne, un badge à accrocher sur sa blouse. En bas de ce badge, on peut lire les lettres 'RMN'. L'esprit RMN est le fondement de notre formation ; nous l'enseignons à tout le monde. » Le Dr Selzman a modifié son attitude et ses aspirations antérieures, parce que son nom était dorénavant lié à celui du président Nelson.

Cette série d'événements impliquant le Dr Selzman m'a amené à me demander : « Comment ai-je changé depuis que mon nom est associé à celui de Jésus-Christ ? Ai-je adopté un esprit chrétien ? Ai-je réellement essayé de devenir meilleur et plus semblable au Christ ? »

Dans l'expérience du Dr Selzman, nous pouvons voir au moins cinq parallèles avec le processus que nous suivons pour prendre sur nous

acel moment, el s-a gândit: „Vineri voi fi numit la catedra care-i poartă numele doctorului Nelson. Dânsul a fost întotdeauna cunoscut ca o persoană care și-a ținut emoțiile sub control, a tratat pe toată lumea cu respect și nu și-a pierdut niciodată cumpătul. Acum că numele meu va fi asociat cu al său, trebuie să încerc să fiu mai asemănător lui”. Doctorul Selzman era deja un chirurg foarte grijuliu. Dar el dorea să devină și mai bun.

În trecut, este posibil ca echipa sa din sala de operații să fi văzut oboseala și frustrarea sa, deoarece acestea se reflectau în felul său de a se purta și în tonul vocii. Dar, în sala de operații, în acea noapte, doctorul Selzman a depus un efort conștient pentru a-și susține și înțelege echipa. El a simțit că acest lucru a adus o schimbare și a hotărât să continue să încerce să fie mai asemănător doctorului Nelson.

Cinci ani mai târziu, președintele Nelson și-a donat lucrările de specialitate Universității din Utah. Membri ai conducerii universității au venit să-i mulțumească oficial președintelui Nelson. În cadrul acestui eveniment, doctorul Selzman a vorbit din nou. Făcând referire la inițialele președintelui Nelson, RMN, dânsul a spus: „Există un etos «RMN» care domină acum Divizia de Chirurgie Cardioracică de la Universitatea din Utah”.

În situații dificile, doctorul Selzman a explicat: „Fac ceea ce îi învățăm acum pe stagiarii noștri să facă: să se concentreze, să treacă peste și să facă tot ce pot. Acest etos ne însoțește în fiecare zi. Oferim insigne tuturor membrilor diviziei și fiecărui stagiar nou. În partea de jos a insignei se află literele «RMN». Etosul RMN stă la baza formării noastre; îl predăm tuturor”. Doctorul Selzman își îmbunătățise în mod voit atitudinea și aspirațiile anterioare, deoarece numele său era acum legat de cel al președintelui Nelson.

Această serie de evenimente în care este implicat doctorul Selzman m-a făcut să mă întreb: „Cum m-am schimbat eu de când numele meu este legat de numele lui Isus Hristos? Drept urmare, am adoptat eu un etos asemănător lui Hristos? Am încercat cu adevărat să devin mai bun și mai asemănător Lui?”

În experiența doctorului Selzman, putem observa cel puțin cinci paralele cu procesul prin care luăm asupra noastră numele lui Isus Hristos.

le nom de Jésus-Christ. Ce processus commence par le baptême, mais il n'est complet que lorsque nous devenons plus purs et saints, et lui ressemblons davantage.

Le premier parallèle est l'identification. En recevant la chaire Nelson, le Dr Selzman a associé son nom à celui du président Nelson et a commencé à s'identifier à lui. Quand nous prenons sur nous le nom de Jésus-Christ, nous associons notre nom au sien. Nous nous identifions à lui. C'est avec joie que nous nous faisons appeler chrétiens. Nous reconnaissons le Sauveur et nous nous affirmons résolument comme siens.

Autre parallèle très proche de l'identification : le souvenir. Quand le Dr Selzman entre dans son bureau, son regard est attiré par le médaillon qu'il a reçu quand il a été nommé à la chaire Nelson. C'est un rappel quotidien de l'esprit « RMN ». Pour nous, c'est la Sainte-Cène qui, chaque semaine, nous aide à nous souvenir de Jésus-Christ tout au long de la semaine. Lorsque nous prenons la Sainte-Cène, nous le faisons en souvenir du prix qu'il a payé pour nous racheter. Nous faisons de nouveau alliance de nous souvenir de lui, nous reconnaissons sa grandeur et nous apprécions sa bonté. Nous reconnaissons sans cesse que ce n'est que dans et par sa grâce que nous sommes sauvés de la mort physique et spirituelle.

Nous souvenir signifie que nous suivons le conseil d'Alma, le prophète du Livre de Mormon. « Que toutes [nos] actions soient pour le Seigneur, et, en quelque lieu que [nous aillions], que ce soit dans le Seigneur ; [...] que toutes [nos] pensées soient dirigées vers le Seigneur ; [...] que les affections de [notre] cœur soient placées à jamais dans le Seigneur. » Même lorsque nous sommes affairés dans d'autres domaines, nous continuons de penser à lui, tout comme nous nous souvenons de notre nom, quel que soit ce sur quoi nous portons notre attention.

Le troisième parallèle est une des conséquences du fait de se souvenir de ce que le Sauveur a fait pour nous : c'est l'imitation. Le Dr Selzman a commencé à imiter le président Nelson et l'esprit RMN. Je crois que la conduite du président Nelson est simplement la manifestation de toute une vie de disciple de Jésus-Christ. Pour nous, plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons lui ressembler. En tant que disciples du Christ, nous devenons meilleurs quand nous nous concentrons

Deși acest proces începe cu botezul, nu este complet până când nu suntem mai puri și mai sfinți și nu devenim mai asemănători Lui.

Prima paralelă este identificarea. Numirea doctorului Selzman la catedra Nelson a legat numele său de cel al președintelui Nelson, iar doctorul Selzman a început să se identifice cu președintele Nelson. Când luăm numele lui Isus Hristos asupra noastră, numele nostru este legat de al Său. Ne identificăm cu El. Ne bucurăm să fim cunoscuți drept creștini. Îl recunoaștem pe Salvator și, cu mult curaj, stăm fermi pentru a fi socotiți ca fiind ai Săi.

Strâns legată de identificare este o altă paralelă – aducerea aminte. Când doctorul Selzman intră în biroul său, ochii săi se îndreaptă spre medalionul pe care l-a primit când a fost numit la catedra Nelson. Acest medalion îi amintește zilnic de etosul RMN. Faptul de a lua din împărțășanie în fiecare săptămână ne ajută să ne amintim de Isus Hristos pe tot parcursul săptămânii. Când luăm din împărțășanie, facem aceasta pentru a ne aduce aminte prețul pe care El l-a plătit pentru a ne răscumpăra. Facem legământ din nou să ne amintim de El, să-I recunoaștem măreția și să apreciem bunătatea Sa. Recunoaștem în repetate rânduri că numai în și prin harul Său suntem salvați de moartea fizică și spirituală.

Faptul de a ne aduce aminte înseamnă că urmăm sfatul dat de profetul Alma din Cartea lui Mormon. Noi avem grijă „ca toate faptele [noastre] să fie în Domnul; și oriunde [ne ducem avem grijă] ca acestea să fie în Domnul... [avem grijă] ca toate gândurile [noastre] să fie îndreptate către Domnul... [și avem grijă] ca toate simțirile inimii [noastre] să fie puse în Domnul, în vecii vecilor”. Chiar și atunci când suntem ocupați cu alte lucruri, ne aducem aminte de El, tot așa cum ne amintim propriile nume, indiferent asupra căror alte lucruri ne concentrăm.

O consecință a faptului de a ne aminti ce a făcut Salvatorul pentru noi duce la o a treia paralelă – urmarea exemplului. Doctorul Selzman a început să urmeze exemplul președintelui Nelson și etosul RMN. Eu cred că etosul președintelui Nelson este, pur și simplu, o manifestare a calității sale de-o viață de ucenic al lui Isus Hristos. Cu cât ne identificăm mai mult cu Isus Hristos și ne amintim mai mult de El, cu atât mai mult dorim să fim ca El. În calitate de ucenici ai Săi, ne schimbăm în bine când ne concentrăm asupra

sur lui, bien plus que lorsque nous nous concentrons sur nous-mêmes. Nous nous efforçons de devenir comme lui et nous cherchons à acquérir ses vertus. Nous prions ardemment afin d'être remplis de charité, l'amour pur du Christ.

En avril, le président Nelson a enseigné : « Si la charité devient une part intégrante de notre caractère, nous perdrons l'envie de rabaisser autrui. Nous cesserons de juger. Nous serons charitables envers tous les hommes, quel que soit leur milieu. Éprouver de la charité pour tous [...] est essentiel à notre progression. La charité est le fondement même d'une personnalité divine. » En parallèle de la charité, nous cherchons à cultiver [...] et développer les autres dons spirituels du Sauveur, notamment l'intégrité, la patience et la diligence.

Le fait d'imiter Jésus-Christ nous amène au quatrième parallèle : conformer notre volonté à la sienne. Nous nous joignons à lui dans son œuvre. En tant que chirurgien, le Dr Nelson était un pédagogue, un soignant et un chercheur. Le badge sur les blouses utilisées dans le service du Dr Selzman met l'accent sur ces engagements en affichant les mots enseigner, soigner et découvrir. En ce qui nous concerne, le fait de prendre sur nous le nom de Jésus-Christ implique, entre autres, que nous conformions volontairement, intentionnellement et avec enthousiasme nos buts aux siens. Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous « aimons, faisons connaître et invitons ». Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous servons nos semblables, surtout ceux qui ont été blessés, brisés ou écrasés par leurs expériences dans la condition mortelle.

Nous prenons plus pleinement sur nous le nom de Jésus Christ lorsque nous nous identifions à lui, nous nous souvenons de lui, nous l'imitons et nous nous conformons à sa volonté. Ces quatre actions mènent à un cinquième parallèle : l'habilitation. Nous accédons au pouvoir de Dieu et à ses bénédictions dans notre vie. La chaire Nelson a permis au Dr Selzman de recevoir une reconnaissance et un fonds de soutien qu'il utilise pour changer la culture de son service. Il utilise cette « dotation de pouvoir » pour aider les autres. De la même manière, quand nous prenons sur nous le nom du Sauveur, notre Père céleste nous accorde son pouvoir pour nous aider à remplir notre mission dans la condition mortelle.

Lorsque nous contractons des alliances

Sa, mai mult decât atunci când ne concentrăm asupra noastră. Ne străduim să devenim ca El și căutăm să fim binecuvântați cu însușirile Sale. Ne rugăm cu ardoare să fim plini de caritate, dragostea pură a lui Hristos.

În luna aprilie, președintele Nelson ne-a învățat: „Pe măsură ce caritatea devine parte a firii noastre, ne vom pierde tendința de a-i înjosi pe alții. Vom înceta să-i judecăm pe alții. Vom avea caritate pentru cei din toate mediile sociale. Caritatea față de toți... este esențială pentru progresul nostru. Caritatea este temelia unui caracter divin”. Pe lângă caritate, căutăm, „[cultivăm... și dezvoltăm]” alte daruri spirituale de la Salvator, inclusiv integritatea, răbdarea, umilința și sârguința.

Faptul de a urma exemplul lui Isus Hristos ne duce la o a patra paralelă – alinierea cu scopurile Sale. Noi ne alăturăm Lui în lucrarea Sa. În calitate de chirurg, doctorul Nelson a fost cunoscut ca învățător, vindecător și cercetător. Insigna folosită în divizia doctorului Selzman subliniază aceste eforturi, având inscripționate cuvintele predă, vindecă și descoperă. Pentru noi, a lua asupra noastră numele lui Isus Hristos înseamnă, în parte, să ne aliniem în mod voit, intenționat și cu mult entuziasm obiectivele noastre la ale Sale. Noi ne alăturăm Lui în lucrarea Sa când „[iubim, împărtășim și invităm]”. Ne alăturăm Lui în lucrarea Sa când slujim altora, în special celor vulnerabili și celor care au fost răniți, frânți sau zdrobiți de experiențele lor din viața muritoare.

Așadar, noi luăm asupra noastră mai pe deplin numele lui Isus Hristos prin identificare, aducere aminte, urmare a exemplului și aliniere. Punerea în practică a acestor patru paralele ne duce la o a cincea paralelă – înzestrare cu putere. Avem acces la puterea și binecuvântările lui Dumnezeu în viața noastră. Catedra Nelson îi asigură doctorului Selzman recunoaștere și fonduri pe care le folosește pentru a schimba cultura în divizia sa. El folosește această „înzestrare cu putere” pentru a-i ajuta pe alții. În mod asemănător, când luăm asupra noastră numele Salvatorului, Tatăl nostru Cerească ne binecuvântează cu puterea Sa pentru a ne ajuta să ne îndeplinim misiunea în viața muritoare.

Când facem alte legăminte cu Dumnezeu,

supplémentaires avec Dieu, nous prenons plus pleinement sur nous le nom de Jésus-Christ. En conséquence, Dieu nous bénit en nous accordant davantage de son pouvoir. Comme le président Nelson l'a enseigné : « Chaque personne qui contracte des alliances dans les fonts baptismaux et les temples, et qui les respecte, bénéficie d'un accès plus grand au pouvoir de Jésus-Christ. [...] Le respect des alliances avec Dieu apporte en récompense le pouvoir céleste, pouvoir qui nous fortifie pour [mieux surmonter] nos épreuves, [résister à] nos tentations et [affronter] nos challenges. »

Nous devenons plus réceptifs spirituellement. Nous avons davantage de courage pour affronter des circonstances impossibles en apparence. Nous sommes davantage fortifiés dans notre détermination à suivre Jésus-Christ. Nous nous repentons et retournons à lui plus rapidement quand nous transgressons. Nous faisons mieux connaître son Évangile par son pouvoir et son autorité. Nous aidons les personnes dans le besoin sans les juger. Nous les jugeons vraiment beaucoup moins. Nous conservons le pardon de nos péchés. Nous éprouvons une paix plus grande et nous sommes plus joyeux, parce que nous pouvons nous réjouir continuellement. Sa gloire nous entourera et ses anges nous garderont.

Voici l'invitation du Sauveur : « [Venez] au Père en mon nom et [recevez] sa plénitude en temps voulu. » Je vous exhorte à le faire. Venez à notre Père céleste, Prenez sur vous le nom de Jésus-Christ. Identifiez-vous à lui. Souvenez-vous toujours de lui. Efforcez-vous de lui ressembler. Joignez-vous à lui dans son œuvre. Recevez son pouvoir et ses bénédictions dans votre vie. Gravez son nom dans votre cœur, volontairement et intentionnellement. Ainsi, vous honorez votre « position » devant Dieu et vous serez qualifiés pour que le Sauveur intercède en votre faveur. Vous deviendrez un héritier exalté dans le royaume de notre Père céleste, cohéritier du Premier-Né, notre Sauveur et Rédempteur bien-aimé.

Il vit. Je le sais de manière absolue. Il vous aime. Il a donné sa vie pour vous. Il vous supplie de venir au Père à travers lui. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

noi luăm asupra noastră mai pe deplin numele lui Isus Hristos. Drept urmare, Dumnezeu ne binecuvântează cu mai multă putere din partea Sa. Președintele Nelson ne-a învățat. „Fiecare persoană care face legăminte în bazinul de botez și în templu – și le ține – are acces la puterea lui Isus Hristos... Răsplata pentru ținerea legămintelor cu Dumnezeu este puterea cerească – puterea care ne întărește pentru a rezista mai bine în fața încercărilor, ispitelor și suferințelor”.

Noi devenim mai receptivi din punct de vedere spiritual. Avem mai mult curaj să înfruntăm circumstanțe aparent imposibile. Suntem întăriți mai mult în hotărârea noastră de a-L urma pe Isus Hristos. Ne pocăim mai repede și ne întoarcem la El când comitem încălcări. Devinem mai buni în a împărtăși Evanghelia Sa cu puterea și autoritatea Sa. Îi ajutăm pe cei aflați la nevoie judecând mai puțin, mult mai puțin. Păstrăm iertarea păcatelor noastre. Avem mai multă pace și suntem mai veseli pentru că ne putem bucura mereu. Slava Sa va fi în împrejurul nostru, iar îngerii Săi ne vor păzi.

Salvatorul ne invită să „[venim] la Tatăl în numele [Său] și, la timpul potrivit, să [primim] plinitudinea Sa”. Vă îndemn să faceți acest lucru. Veniți la Tatăl nostru Cerească. Luați asupra dumneavoastră numele lui Isus Hristos. Identificați-vă cu El. Amintiți-vă întotdeauna de El. Străduiți-vă să fiți ca El. Alăturați-vă Lui în lucrarea Sa. Primiți puterea și binecuvântările Sale în viața dumneavoastră. Grăviți numele Său în inima dumneavoastră, în mod voit și intenționat. Acest lucru vă oferă „o poziție” înaintea lui Dumnezeu și vă face demni de mijlocirea Salvatorului. Veți deveni moștenitori exaltați în împărăția Tatălui nostru din Cer, împreună moștenitori cu Primul Său Născut, Salvatorul și Mântuitorul nostru preaiubit.

El trăiește! Știu aceasta cu certitudine. El vă iubește. El și-a dat viața pentru dumneavoastră. El vă imploră să veniți la Tatăl prin El. În numele lui Isus Hristos, amin.